Dünyada sürdürülebilir adil ve sosyal açıdan kabul edilebilir bir geleceğe ulaşmak bu amaçla yeşil ve dijital ekonomilere geçmek için birtakım ön koşullar bulunmaktadır. Bunun sonucu olarak ise başta sosyal gündem konuları olmak üzere, sosyal paydaşların ve sivil toplumun her düzeyde politika belirleme

süreçlerine daha geniş ve güçlü bir şekilde katılması şimdiye kadar hiç olmadığı kadar acil bir konu haline gelmiştir. Bu bağlamda oluşturulan komite, iklim değişikliği döngüsel ekonomi politikaları, kurumsal ve sosyal sorumlulukların birbirlerini tamamlayıcı nitelikte olduğuna ve yenilenebilir kaynaklardan

elde edilen enerjinin döngüsel niteliklerine vurgu yapılması gerektiğine inanmaktadır. İşverenlerin, girişimcilerin ve özel sektörün yapısal değişimi ile yeni fikirler ortaya çıkararak yönlendirme yapma noktasındaki rolü, endüstriyel dönüşümler açısından son derece önem arz eden bir konudur. Ortaya atılan

ve oldukça yeni olan bu fikirler ise günümüzde inovasyon olarak adlandırılmaktadır. İnovasyon tipik olarak küçük işletmelerden ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple yüksek düzeyde bilgiye dayalı hizmetler sunan küçük ve orta ölçekli işletmeler için uygun bir ticari ortamın yaratılmasına ve bu açılardan da işletmelerin

desteklenmesine ihtiyaç vardır. Güvenilir ve krize dayanıklı olan bu tip işletmeler genellikle ilgili endüstrilerin pazar konumlandırmasında öncü bir rol oynar. Bu anlamda kamu iktisadi teşebbüsleri, kuruluşları yeşil ve dijital dönüşümden etkilenen alanlarda faaliyet gösterdiklerinden dolayı bu kuruluşların

deneyimlerinden de yararlanılması gerekmektedir. Bu açıdan bu tarzdaki kuruluşların faaliyetlerinin ve sosyal inovasyon süreçlerinin desteklenmesi gerekmektedir. Özel sektörün sahip olduğu mali kaynakların çevre, sosyal politikalar ve yönetim kriterlerini karşılayan yatırımlara yönlendirmesi için kapsamlı

mekanizmanın devreye alınarak tutarlı bir şekilde uygulanmasına ihtiyaç vardır. Bu nedenle bankalar birliği, sermaye piyasaları birliği, sürdürülebilir finans, dijital finans, küçük ve orta ölçekli işletmelere yönelik stratejilerin tümü için finansman ihtiyaçları bankacılık sektörüne bağımlı olan bir ekonomide

karşılıklı olarak birbirlerini tamamladığı gibi fonların daha verimli projelerde kullanılmasını da sağlar. Dönüşümü bu denli ilgilendiren gündem konularında, bölgelerin rolünün büyük oranda güçlendirilmesi gerekmektedir. Uzun vadeli planlama güçlü bölgesel yaklaşım, akıllı uzmanlaşma ve insan sermayesi

de üzerinde durulması gereken önemli gündem konularıdır. Bu durum ise oldukça uzun vadeli olan dönüşüm tutkusunu, kısa vadeli önceliklerle bir araya getirmektedir. Bu dönüşümlerle ilgili faaliyetlere yönelik finansman ve destek araçlarının farklı yönetim seviyeleri arasında gerekli koordinasyonlar

sağlanmalıdır. Bu durumun da ulusal kaynaklarla desteklenmesi gerekmektedir. Komite yeterli finansmanın sağlanabilmesi için daha geniş bir öz kaynak yelpazesinin bulunması gerektiğini düşünmektedir. Başarılı bir dönüşümün ön koşullarından biri de insan sermayesidir. Eğitim kurumları, ticari örgütler, kamu

istihdam hizmetleri, işverenler, sivil toplum kuruluşları ve meslek kuruluşları da dahil olmak üzere adı geçen paydaşların becerilerinin geliştirilmesine yönelik olarak işbirliği yapması gerekmektedir. Gelecekte hangi becerilere ihtiyaç duyulacağı göz ardı edilmemesi gereken bir konudur. Komite, sosyal hak

ayağının hayata geçirilmesi için açıklanmış olan eylem planını memnuniyetle karşılamıştır. Bu eylem planının içerisinde yer alan temel konulardan bir tanesi de iş kanunudur. İş kanunu yasasının çalışanlar için daha adil bir dönüşümü destekleyecek şekilde güçlendirilmesi de gerekmektedir. Eylem planında tüm

çalışanları ve yeni iş türlerini kapsayan sağlık ve güvenlik hakkı belirlenmelidir. Sadece dönüşüm durumlarıyla sınırlı olmayan yönetime katılma hakkı, danışma, bilgi, eğitim hakkı ile işsizlik sigortası için asgari standartlar, asgari ücret ve toplu pazarlık gibi alanlarda temel hak ve standartların ne

olacağı değerlendirilmelidir. Pandeminin yarattığı büyük sosyal ve ekonomik sonuçlarla tüm insanlık yüz yüze kalmış ve kalmaya devam etmektedir. Birçok şirket çökmekte iş potansiyellerini kaybetmekte ve hane halkları geçim kaynaklarını yitirmektedir. Kapanmaların çalışma hayatı ve şirketler üzerindeki olumsuz

etkilerini yumuşatmak amacıyla, çok sayıda ekonomik kurtarma programı ortaya konmuştur. Ancak ekonomik tahminler oldukça endişe verici bir tablo ortaya koymaktadır. Tüm bu sorunlara rağmen insan kaynaklarından araştırmaya kadar önemli sanayiler ve sektörler belirlenmeli, desteklenmeli pazardaki bu stratejik

sektörleri koruyan, önemli kaynakların arz güvenliğini sağlayan bir sanayi politikası oluşturulmalıdır. Oluşturulan bu sanayi politikası ise etkin bir sinerji oluşturmak için birçok farklı çalışmayı uyumlu ve kapsamlı bir şekilde koordine eden adeta bir şemsiye görevi görmelidir. Bu durum da ancak sivil toplum

kuruluşlarının ve bütün sosyal paydaşların sürece katılımıyla mümkündür. Vatandaşların demokratik ve etkin katılımına dayalı sosyal bir mutabakat olmaksızın herkes için yararlı olacak bir Yeşil Mutabakat mümkün olmayacaktır. Çevresel ve teknolojik değişimle ilgili olarak bu bağlamda ortaya çıkan terim ise adil

dönüşümdür. Bu durum karşısında komite adil dönüşümü daha yeşil bir ekonomi için oluşturulacak olan yeni bütçelerin ve kurtarma planlarının temel bir bileşeni olarak görmektedir. Bu nedenle gelir paylaşım modellerini, iş hayatı ile sosyal hayat arasında bulunan dengeyi ve cinsiyet eşitliğini ilgilendiren reformları

yapmaya başlamalıdır. Diğer taraftan yeni bir sosyal sözleşmeye dayanan sosyal hak şartını tam olarak hayata geçiren, karbon bazlı ekonomilerin çok ötesinde daha geniş olan adil dönüşüm anlayışının geliştirilmesi gerekmektedir. Herkes için nitelikli olan iş, özellikle dezavantajlı gruplar için yaşam boyu öğrenme

hakkı, nitelikli eğitim ve öğrenime erişim konusu da göz ardı edilmemelidir. Herkes için sağlık ve sosyal hizmetlere eşit erişim, sosyal koruma, uzun süreli işsizler, kadınlar, gençler, göçmenler veya engelliler gibi dezavantajlı grupların entegre edilmesi sosyal haklar şartının uygulanması açısından özellikle

önem arz etmektedir. Bu önemli hedeflere, gelişen bir ekonomi, işverenler tarafından yeni yüksek nitelikli işlerin sağlanması ve yeni teknolojilere gerekli olan yatırımların yapılmasıyla ulaşılabilir. Endüstriyel dönüşümde olan ülkeler ve bölgeler genel olarak sanayisini modernize etmede işgücünün becerilerini

artırmada, kilit sektörlerdeki iş kayıplarını telafi etmede ve gelir artışını sınırlayan düşük verimliliği yükseltmede zorluk yaşamaktadır. Ancak söz konusu ülkeler ve bölgeler genel olarak yeşil dönüşüm, teknolojik ilerleme ve ilgili olan gelişmelerden fayda sağlarken bazı yerler ve belirli nüfus grupları özellikle

de engelliler, yaşlılar, göçmenler gibi dezavantajlı gruplar geride kalma riskiyle karşı karşıyadır. Uzun vadeli dönüşümlere ilişkin olarak zorluklara cevap verilebilmesi bu ülkelerdeki ve bölgelerdeki politika yapıcıların, sosyal ortakların, önemli paydaşların ve sivil toplum kuruluşlarının değişimi öngörmesini

ve dönüşüm yönetimine katılmasını gerektirmektedir. Sosyal diyalog, bilgi alma, danışma, yönetim ve denetim kurulları gibi karar alma organlarına katılmak da dahil olmak üzere, bütün çalışanların ve temsilcilerin sürece dahil olması dönüşümün ileriye dönük bir şekilde yönetilebilmesi için şirketin karar

alma süreçlerini etkilemede önemli bir rol oynamaktadır. Komite Komisyonu gelecekte güncellenecek olan endüstriyel stratejinin sosyal boyutunu güçlendirmeye ve geliştirmeye çağırmaktadır. Pandemi kriziyle başa çıkılarak endüstriyel dönüşümün başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi tüm paydaş gruplarının çıkarına

olan bir durumdur. Ortak bir çaba ve uzun vadeli iş geliştirme gibi ortak hedefleri aynı zamanda bir güven ortamında etkili olan sosyal diyalog ve pozitif bir yaklaşımı da beraberinde getirmektedir. Komite iyi ve dolayısıyla sürdürülebilir bir iş yönetiminin, ortak değişim beklentisiyle iç pazarın test edilip

onaylanmış asgari yasal standartlarına dayanması gerektiğini düşünmektedir. Bunun için de çalışanların sesinin bilgilendirme müzakere ve şirket toplantı odalarına çalışanların katılması yoluyla ifade edilmesi gerektiğine inanmaktadır. Dijitalleşme ve otomasyonun ekonomi ve toplum için hem olumlu hem de olumsuz

etkileri vardır. Bu dönüşümün sosyal paydaşların sürece dahil edildiği teknolojik dönüşüme ve beklentiye ayak uydurmuş bir yasal düzenlemeye ihtiyacı olacaktır. Bu, işçiler için eğitim garanti edilmesini ve çalışma özgürlüğünü destekleyen, iyi bir iş ve iyi bir yaşam dengesinin kurulmasına yardımcı olan toplu

sözleşmelerin müzakeresini kapsar. Dijitalleşme ve internet ekonomisi, çalışanların sosyal ve iş güvencelerinden yoksun bir şekilde ve genellikle de belirsiz koşullar altında çalıştığı platform çalışması gibi bazı yeni çalışma biçimlerinin ortaya çıkmasına da neden olmuştur. Çalışanların iş koşullarının ve

statülerinin, iç pazarda adil şekilde harekete geçirilmesi ve entegrasyonu teşvik edecek şekilde düzenlenmesi gerekmektedir. Bu amaçla komite dijital platform ekonomisinde verilen emeğe, yasal olan bir statü kazandırılarak, çalışanlar için kanuni standartların oluşturulması gerektiğini düşünmektedir. Sosyal

korumaya erişimin sınırlı olması veya hiç olmaması yalnızca çalışanların kendileri için değil aynı zamanda sosyal güvenlik sistemleri için de bir maliyet doğurmaktadır. Dijital dönüşüm finansal istikrar, mali suçlar ve tüketicilerin korunması gibi alanlarda da potansiyel riskler barındırmaktadır. Sektörlerin

düzenlenmesindeki eşit olmayan küresel gelişmeler nedeniyle bu riskler daha da artabilmektedir. Komite ayrıca büyük dijital şirketlerin vergilendirilmesine yönelik olan bazı girişimlerin sürdürülmesini tavsiye etmektedir. Çalışan kesimin kendilerini işgücü piyasasına yeterince hazırlamaları sağlanmalıdır. Halen

devam etmekte olan ekonomik değişim, endüstrinin büyümesi ve daha geniş bir ekonomik başarının yakalanması açısından son derece önemli bir etken olacaktır. Mavi yakalı çalışanlar da dahil yeni ve daha yüksek beceriler çıraklık sistemleri için bir zorluk teşkil etmektedir. Yüksek becerilere sahip olmak

için yükseköğretim kurumlarında çok daha fazla mesleki eğitimin verilmesi gerekmektedir. İyi tasarlanmış başlangıç çıraklık sistemlerinin aksine ilk çıraklıktan yüksek öğretime geçişte olduğu gibi yerleşik olan ulusal yapıların ve kalite kontrolün olmaması da oldukça sorun yaratmaktadır. Gelecek herkes için

eşit şartların oluşturulabilmesi için hem sivil toplumun hem de devletlerin her düzeyde işbirliği içinde olmasını ve inovasyona katkı yapmasını gerektirecektir. Komite dijital teknoloji ve yapay zeka uygulamalarının insan merkezli olması gerektiğine ve bir bütün olarak da toplumumuza fayda sağlaması gerektiğine

inanmakta ve aynı zamanda yapay zeka için düzenleyici olan bir çerçevenin oluşturulmasını da büyük oranda desteklemektedir. Bütün bunlar düşünüldüğünde yeşil ve dijital dönüşüme direnç gösterilmemelidir. AB, ekolojik ve iklim dönüşümlerini belirli oranda hızlandırmak için bazı uygulamalara yönelik yapay zeka

sistemlerinin geliştirilmesini teşvik etmelidir. Bunun için yeni ve düşük karbonlu üretim süreçlerinin oluşturulması ve hızlandırılmasından sadece ana malzeme endüstrilerinin döngüsel değer zincirlerinde değil aynı zamanda da onlara güç sağlayan enerji sistemlerinden inovasyona kadar birçok şeye ihtiyaç

vardır. Bu düşük karbonlu yeni üretim rotalarının ve malzeme kullanımlarının kurulması ve yaygınlaştırılması için hızlı bir politika desteği gerekmektedir. Adil bir dönüşüm için gereken değişiklikler, devletleri, şirketleri ve sivil toplumu çözüm odaklı bir yaklaşım etrafında toplayacak olan ortak bir çerçeve

gerektirecektir. Sosyal inovasyon bu süreçte önemli bir rol üstlenmektedir. Bu açıdan sosyal inovasyon konusunda sektörler arası bir AB stratejisi oluşturmak sosyal ekonomi aktörlerine daha fazla tanınmayı sağlamak ve onların iş modellerini test etmek ve belki de kullanmak önemli bir adım olabilir. Bu durum

ulusal, bölgesel ve yerel düzeylerde para desteğiyle yapılmış deneyler için gerekecek olan bir ekosistemin geliştirilmesine yardımcı olacaktır. Yapısal değişime yön veren girişimcilik ve özel sektörün katılımı da endüstriyel dönüşümde kilit bir rol oynamaktadır. Genel olarak endüstriyel mirasın güçlü ve aynı

zamanda girişimcilik kültürünün zayıf olduğu yerlerde yenilikçi girişimciliğin önünde bazı engeller vardır. İnovasyon daha çok küçük işletmelerden ortaya çıktığından dolayı serbest meslek sahipleri gibi yüksek düzeyde bilgiye dayalı hizmetler sunan küçük ve orta ölçekli işletmelerin sahip oldukları potansiyeli

ortaya çıkarabilmeleri için de desteklenmeleri gerekmektedir. Güvenilir ve krize dayanıklı olan bu tip işletmeler genellikle ilgili sektörlerin piyasa konumlanmasında öncü bir rol oynar. Sosyal ekonomi işletmeleri veya kuruluşları, dayanıklılığını kanıtlamış ve krizin etkilerinin azaltılmasına katkı sağlamış

bir sektörün oyuncuları olarak ağırlıklı bir şekilde dijital ve yeşil dönüşümden etkilenen alanlarda faaliyet göstermektedir. Dolayısıyla bu işletmelerin faaliyetlerinin aynı zamanda sosyal inovasyon süreçlerinin teşvik edilmesi sağlanmalıdır. Komite yeni teknolojilerin, yapay zekanın ve büyük verilerin üretim

süreçlerine ve genel olarak da ekonomiye kazandırılan birtakım değişikliklerin işgücü piyasasını da kökten değiştireceğini belirtmiştir. Bu değişimin, çalışanların hayat standartlarıyla sahip oldukları hakların gözetildiği yapıcı bir sosyal diyalog çerçevesinde gerçekleşmiş olmasının son derece önemli olduğuna

değinmiştir. Sürdürülebilir uygulamaları belirlemek ve sosyo ekonomik gelişimi güçlendirmek için kilit konumdaki yerel veya bölgesel olan paydaşlar arasında çok yakın bir işbirliğinin de oluşturulması gereklidir. Bir sektör veya bölgedeki ekonomik rakipler için eşit şartların sağlandığı bir ortamı oluşturan

toplu sözleşmelere dayalı, her düzeydeki sosyal ortakların iyi olan uygulamaları karbondan arındırma ve diğer iklim politikası hedeflerine yönelik olarak adil olan bir dönüşüm stratejisinin oluşturulması açısından önemli bir ölçüt niteliğindedir. İklim üzerinde nötr etkiye sahip olan bir ekonomiye geçiş, politika

yapıcılar açısından bir dizi karmaşık yönetim zorluklarını da beraberinde getirmektedir. Bu zorluklardan birisi de dönüşümün uzun vadeli stratejik boyutuyla kısa vadeli olan eylem ihtiyacı arasında bir dengenin oluşturulmasıdır. Dönüşüm, uzun vadeli stratejik düşünmeyi ve politika oluşturmayı gerektirse de aynı

zamanda devletlerin ve diğer paydaşların uygulanan projelerin sonuçlarını görme isteklerini adapte edebilmesini gerektirir. Sosyal açıdan adil olan bir dönüşümün hayata geçirilmesi ve ilerleyişinin takip edilmesi bakımından sürecin sürekli olarak değerlemeye tabi tutulması, önemli yönetim düzenlemelerinden

sadece birisidir. Sosyal ve ekonomik hayat ile çevre üzerindeki etkilerinin sürekli olarak değerlendirilmesini sağlamak oldukça önemlidir. Sürekli değerlendirme, sosyal bir boyutu her geçen gün geliştirmekteyse de makro ekonomik ve mali boyutun baskısı halen devam etmektedir. Bu nedenle de komite, sosyal haklarla

ilgili şart ve ilkeleriyle sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin tüm yönleriyle izlenebilmesi ve takip edilebilmesi için yeni, iyileştirilmiş, ölçülebilir ve tamamlayıcı sosyal, ekonomik ve çevresel göstergelerin de değerlendirmelere dahil edilmesini önermektedir. Aynı zamanda hedef sosyal ve çevresel Ülkeye Özgü

Tavsiyelerle birlikte herkes için sürdürülebilir olan bir refah ekonomisi kavramının hayata geçirilmesiyle birlikte sosyal puan tablosunda artı bir güç yaratılmasını önermektedir. Endüstriyel dönüşümün birçok farklı boyutu bulunmaktadır ve bu nedenle yeni endüstriyel yolların geliştirilebilmesi için tek ve genel bir

çözüm bulunmamaktadır. Bazı ekonomik sektörler, ekonomik üretim ve istihdamda geri dönüşü olmayan bir azalmayla düşüşe geçerken diğer sektörler ise dramatik bir şekilde, yeniden yapılanma sürecinden geçmek zorunda kalacaktır. Bu durum hem kamu hem de özel sektör için oldukça kapsamlı siyasi yaklaşımlar ve büyük

yatırımlar gerektirecektir. Buna iyi işleyen yerel ve bölgesel işgücü piyasalarının eşlik etmesi gerekmektedir. Uzun vadeli dönüşüm arzusunu kısa vadeli önceliklerle bir araya getirmek zor olabilir. Ancak sınırlı ve ani bir etkiye sahip olan siyasi önlemler için kamunun onayını almak kolay olmayabilir. Bu durum

endüstriyel dönüşüm süreci içerisindeki bölgeleri zor durumda bırakmaktadır. Bir yandan ise engelli, çocuk veya yaşlılar gibi dezavantajlı gruplar başta olmak üzere nüfusun bazı kesimlerini ilgilendiren yüksek işsizlik, gelir kaybı ve kötüleşen yaşam koşulları gibi bazı sorunlara çözüm bulmak için geleneksel olan

endüstrilerde yaşanan çöküş dolayısıyla acilen eyleme geçilme ihtiyacı vardır. Bununla başa çıkmaları gerekirken diğer yandan yüksek katma değerli sanayinin çekilmesi, yeni iş modellerinin oluşturulması ve kolaylaştırıcı olan teknolojilerin çok daha kullanılabilir hale gelmesi gibi endüstriyel modernizasyonla

bağlantılı olan olanakları yakalamak için harekete geçmeleri gerekmektedir. Durumu hatalı değerlendirmenin siyasi sonuçları olabileceği gibi iklim eylemlerine verilecek olan desteği de etkileyebilecektir. Bu dönüşüm sürecinde ise bölgelerin rolünün güçlendirilmesi gerekmektedir. Bölgesel yönetimlerin bu sürece

katılımının sağlanması başarılı bir dönüşüm için gerekli olan ekosistemlerin oluşturulmasına katkıda bulunabilir. Uzun vadeli planlama güçlü bir yer temelli yaklaşım akıllı uzmanlaşma ve insan sermayesini ilgilendiren gündem konuları bu sürecin ön koşulları olarak belirtilmiştir. Bazı bölgeler özellikle kömür

ve çelik bölgeleri ekonomik veya iklim gündemine bağlı olarak halen belirli bir dönüşüm sürecinden geçmektedir. Başarılı bir dönüşümün ana ön koşulu insanların daha iyi bir geleceğe sahip olabilmelerine olanak yaratacak ileriye dönük bir yaklaşımdır. Bu durum gerçekçi bir yol haritasının tasarlanmasını, gerekli

araştırma altyapısının oluşturulmasını ve gerekli finansmanla birlikte teknolojik, yenilikçi, akademik ve eğitim tesislerin kurulmasını içerir. Uygun finansmanı bulmak için bu bölgeleri desteklemek adına planlanan araçlar, ulusal çabaların yerini almamalıdır. Endüstriyel dönüşüm süreçleri muazzam olanaklar

yaratabilir, ancak bunlardan yararlanabilmek için araştırma ve inovasyonun yanı sıra gelişmiş üretim ve erişilebilir altyapıya önemli yatırımların yapılması gerekmektedir. Ancak bunun da çalışanların yeniden eğitim masraflarını içeren bir başlangıç maliyeti vardır. Dönüşümlerle ilgili faaliyetleri ve projeleri

desteklemek için ulusal düzeyde şu anda da var olan birçok araç bulunmaktadır. Adil bir dönüşüme ulaşma noktasındaki hedefler kurtarma planında da yinelenmiştir. Ancak aşırı siyasi destek önlemleri gerekli olan koordinasyondan, izleme ve değerlendirme süreçlerinden uzak bir şekilde devletlerin farklı seviyelerinde

bağımsız olarak tasarlanmakta ve aynı zamanda yürütülmektedir. Komite, gerçek ve radikal bir yeşil ve dijital dönüşüm için yatırım ihtiyaçlarına cevap verecek yeterli finansmanın tahsis edilmesinin gerekli olduğuna inanmaktadır. Yeterli finansmanın elde edilebilmesi noktasında komite dijital hizmet vergisi ve

finansal işlem vergisi gibi önlemlerle öz kaynak yelpazesinin genişletilmesini savunmaktadır. Komite ayrıca sürdürülebilirlik risklerinin de göz önünde bulundurulmasıyla ve yeşil bütçe için en iyi uygulama pratiklerinin ve mali planların incelenmesiyle mali olan yönetim uygulamalarının iyileştirilmesi gerektiğini

düşünmektedir. Ayrıca şirketlerin ve bireylerin sosyal etkiye sahip yeşil girişimlere yatırım yapmaya yönlendirilmesi için vergi teşviklerine ihtiyaç vardır. Dünyanın yeşil ve dijital bir ekonomiye geçişi dolayısıyla da karşı karşıya kalmış olduğu zorluklar, kamu parasının ve banka kredisi gibi geleneksel olan

finansman araçlarının tek başına altından kalkamayacağı büyük çaplı yatırımların yapılmasını gerektirmektedir. Bunun için de özel sektörlerden devasa miktarlarda yatırım gerekecektir. Özel sektör mali kaynaklarının çevre, sosyal ve yönetim kriterlerine uygun yatırımlara yönlendirilmesini sağlayacak bir mekanizmanın

hayata geçirilip tutarlı bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Bankacılık birliği, sermaye piyasaları birliği, sürdürülebilir finans, dijital finans, küçük ve orta ölçekli olan işletmelere yönelik stratejilerin tümü bu nedenlerle fonların daha verimli projelere yönlendirilmesini de garanti edecektir. Endüstriyel

dönüşüm, geleneksel sektörlerde bile eski sanayilerden gelecek odaklı faaliyetlere dönüşümü gerektirdiğinden sanayi sektörünün daralmasıyla birlikte geçici de olsa ortalamanın üzerinde bir işsizliğe yol açabilecektir. Kararların alınmasından önce şube ve işletme düzeyinde çalışan temsilcilerinin sürece katılımı

önem arz etmektedir. Endüstriyel anlamdaki dönüşümü ele alan politikaların çalışanlara ve yerel topluluklara özellikle de dezavantajlı çalışanlara olan faydaları kısa sürede başarı elde ederken, dönüşümü mümkün olan ve en az sorunla yönetmelerine yardımcı olması çok önemlidir. Geleceğin muhtemel olan çalışma

alanlarına yapılacak geçişin başarısı, istihdam ve becerileri geliştirme politikalarının yerel işgücü piyasası koşullarına uygun hale getirilmesine bağlıdır. Aynı zamanda beceri arzı beceri talebine cevap vermelidir. Gelecekte ne gibi becerilere ihtiyaç duyulacağının öngörülmesi, yaşam boyu öğrenmeyle ilgili

olanaklara erişilmesiyle birlikte, çalışanların becerilerini geliştirmesine olanak sağlanması, yeni istihdam alanlarına ve verimlilik artışına yatırımları teşvik eden politikalarla aynı anda ele alınmalıdır. Endüstriyel anlamdaki arge çalışmaları, özellikle de eğitim olanaklarını artıracak teknolojik liderlik

alanındaki imkanlara odaklanmalıdır. Teknik eğitim kurumları, meslek kuruluşları ve sivil toplum kuruluşlarıyla iş ve işçi bulma kurumları da yeniden eğitim programları şeklinde gereken desteğin verilmesi noktasında kilit bir role sahip olacaktır. Adil dijital ve yeşil dönüşüm alanında eğitim, yaygın ve resmi

olmayan öğrenimi veren eğitim kurumlarının yaygınlaştırılması ve alınan eğitimin kişinin sahip olduğu niteliklerin önemli bir parçası olarak kabul edilmesiyle başlar. Zorunlu olan eğitim müfredatında temel yeterliliklerin geliştirilmesine, gençlerin ve yetişkinlerin eğitimine daha fazla önem verilmelidir. Adil

dönüşümler iyi çalışma koşullarını iyi işleyen toplu pazarlık ve endüstriyel ilişkiler sistemlerini ve dönüşüm sürecindeki çalışanlara yardımcı olacak uygun sosyal korumanın sağlanmasını desteklemek için yeterli sosyal politikaları gerektirmektedir. Güvenlik ve sağlık hakkı ile işçi işveren ilişkileri veya iş

modellerinden bağımsız olarak, tüm çalışanlar için temel bir çalışma hakkıdır. Komite, iklim ve dijital dönüşümle birlikte ortaya çıkmakta olan birtakım yeni iş türlerinin, iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin düzenlemelerin kapsamı dışında kalmasından oldukça endişe duymaktadır. Ek olarak dijitalleşmenin yoğun

olduğu bazı işyerlerindeki iş yoğunluğu, stres ve psikososyal şiddet gibi önemli riskler önceden tespit edilmiştir. Gelecekte ise yapay zekanın neden olduğu kazaları görebiliriz ve bunları engellememiz gerekir. Komite bu nedenlerle tüm çalışanların iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında koruma altına alınması

çağrısında bulunmaktadır. Sosyal diyalog, ekonomi işgücü ve sosyal politikaların şekillenmesinde kilit noktada yer alan bir rol oynamaktadır. Komite değişimi ayak uydurmak ve etkilenen çalışanlara destek sağlamak amacıyla toplu iş sözleşmelerine katılım hakkı da dahil olmak üzere dönüşümden kaynaklanan toplu

işten çıkarma durumlarında, asgari korumayı sağlamak için uygun olan ulusal ve bölgesel düzeylerde sosyal diyalog çerçevesinde yeterli düzeydeki adil dönüşüm önlemlerinin geliştirilmesini desteklemektedir. Komite çalışma organizasyonu iş denetimi ve kontrolünde, ölçüm ve değerlendirmeyle işe alım sistemlerinde

değişikliklere yol açabilecek yeni teknolojilerin ve yapay zeka sistemlerinin hayata geçirilmesiyle birlikte çalışanların ve temsilcilerin bilgi ve görüşlerine başvurulması gerektiğini bir kez daha tekrar etmektedir. Komisyon, tüm çalışanların iklim ve dijital dönüşüm sürecine dahil edilmesi amacıyla oluşan sosyal

diyaloğu teşvik etmeli ve sonuçlarını sürekli bir değerlendirme yoluyla takip etmelidir. Çalışanların bilgi danışma ve katılım haklarını tamamlayan ve aynı zamanda da sosyal modelin temel unsurlarını karşılayan yeniden yapılanma ve kurumsal değişimi öngören bir çerçeveye ihtiyaç vardır. Komite, kapsayıcı bir

işgücü piyasasını teşvik etmek ve yoksulluğu engellemek için asgari gelir koruması konusunda acil olan bir eylem çağrısında bulunmuştur. Komite işsizlik sigortası alanında ortak asgari standartlar belirlenmesini ve bu konudaki bütün olanakların araştırılmasını tavsiye etmiştir. Komite işlere yatırım yapan,

hakları ve ücretleri koruyan toparlanma yollarını oluşturarak, geçmiş taahhütlere uygun olarak tüm çalışanlar için en güçlü yönde bulunan işgücü piyasasını yeniden inşa etmelidir. Ayrıca sosyal korumayı sağlamak amacıyla sosyal, adil ve kapsayıcı bir endüstriyel dönüşümün tasarlanmasına yardımcı olmak için sivil

toplumun aktif katılımıyla birlikte sosyal bir diyalog yoluyla toparlanmanın merkezinde konumlandırılacak adil bir dönüşüm çağrısında bulunmaktadır.